

talen; det kan jeg godt forstaa, men jeg kan ikke forstaa eller finde det nødvendigt, at man gjør det i dette Tilfælde, saa kunde man lige saa godt overfor Statens Pensioner forlange Kapitalisering, og det vilde i hvert Tilfælde ikke ligge saa fjernt, om man vilde gjøre det ogsaa der. Spørgsmaalet har jo forsaavidt været klart nok. En anden Ting var jo det, om det vilde være en Ubillighed overfor Fremtiden, om man begyndte med smaa Bidrag. Det kan jo siges til en vis Grad. Derfor har man ogsaa søgt at danne en Reservereserve, som vil bøde noget derpaa, idet Opkrævningen det første Aar bliver ikke ubetydelig større, end det i og for sig var nødvendigt. Jeg tror ogsaa, det flader sig lige om den Ting, at naar man vil gaa ind paa noget Nytt som dette, saa er det ganske forsvaerligt, at man efterhaanden lader Industrien og Næringerne vøge sig ind i det nye System og altsaa fordrer noget mindre Udelse af dem i Begyndelsen, end de senere ville komme til at erlægge. Det ærede 3die Medlem for 11te Kreds var inde paa forskjellige Sætser, ønskede $\frac{2}{3}$ i Stedet for $\frac{3}{5}$ og var ikke ret fornøjet med det, der var tildelt Børn og Enker. Jeg skal tillade mig at sige, at jeg ikke skal gjøre den mindste Banstuelighed ved at sætte $\frac{2}{3}$ i Stedet for $\frac{3}{5}$. Forskjellen mellem de to Udelses er ikke saa stor. Vi have ganske vist $\frac{2}{3}$ i den almindelige Pensionslov. Der har ikke for mig været forbundet nogen særlig Tanke dermed; jeg har fulgt Kommissionens Forslag, hvor jeg ikke syntes, at der var nogen særlig Grund til at fravige det. — Hvad Børnene angaar, saa er Aldersforskjellen ganske vist heller ikke for mig af nogen stor Betydning. — Hvad Enkeforsørgelsen angaar, skal jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at, saavidt jeg husker, er Pensionsudelsen til Enker $\frac{1}{8}$ af Mandens Wage, og naar ærede Medlemmer ville sammenligne de 14 pCt. dermed, saa tror jeg, at, naar man skal tage Statens Pensionslovgivning til Model — og det var, saavidt jeg husker, det, det ærede Medlem gjorde — saa er det, Forslaget her foreslaar, ganske forsvaerligt. For øvrigt, om den Slags Ting vil det ikke have nogen Banstuelighed at komme overens.

Jeg skal nu sige et Par Ord om et Spørgsmaal, som det ærede Medlem omtalte, nemlig Spørgsmaalet om Selvorganisationen. Jeg har ikke Noget som helst at erindre imod, om man paa en praktisk og heldig Maade kan søge en saadan indført. Jeg tror imidlertid, at, naar man kommer til at undersøge Spørgsmaalet nærmere, vil man se, at det er meget store Opoffrelser, der kræves af dem, der skulle have med de

Ting at gjøre, og at det ikke vil være saa meget vanskeligt at lade denne Anstalt ligesom en Livsforsikringsanstalt og de andre Anstalter, vi have, styre af en Direktør eller en Direktion. Det er et meget stort Spørgsmaal, om her ikke vil opstaa saadanne Banstueligheder, at man dermed skal uleilige samtlige Kommuner og en stor Del Medborgere her i Landet med Bestillinger, som ville være meget byrdefulde, og hvor man vil kræve en stor Pligtopfyldelse for at komme til Resultater, som næppe i Realiteten ville blive afvigende fra dem, som Administrationen vil komme til at træffe. Det er slet ikke for mig et Principspørgsmaal; thi jeg har ikke Noget imod, at man maa søge frivillig Medhjælp mod at give nogen Indfyldelse til de Vedkommende, hvis man kan finde en praktisk og forstandig Maade at gjøre det paa. Man har i de senere Aar oplevet, at de mange offentlige Hverv, som man uddeler til Høire og Venstre, ere Lovgivningsmagten tjærkomne, naar de blive satte ind i Lovene, men ingenlunde i samme Omfang for Befolkningen, naar den skal til at opfylde dem. Det Punkt komme vi nok over, og jeg tror ikke, at det vil give Anledning til stor Tvistighed mellem os. — Endnu en ganske kort Bemærkning til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Martensen) om Udtrykket forsørgelsesberettiget, som staar i Lovforslaget. Jeg tror rigtignok, at det bør fastholdes, at de, der paa den Maade skal gaa ind under Loven, bør være forsørgelsesberettigede her i Landet. Der kan naturligvis gjøres den Indvending mod denne Bestemmelse som mod alle, at den kan føre til Ulemper, men at den skulde føre til saadanne Ulemper, at vore Etibe og Fisterbaade skulde blive besatte af lutter Udlandinge for at spare den lille Præmie, vil jeg se, før jeg tror det, og skulde det ske, vilde man jo ad anden Vej kunne træffe aktive Foranstaltninger mod en saadan Fremgangsmaade.

Schlegel: Det glæder mig at høre, hvad jeg i Øvrigt var overbevist om, at den ærede Minister sympathiserer med Tanken om, at Alle skulle have Erstatning for Ulykkestilfælde, ikke blot de, der arbeide for Andre, men ogsaa de, der arbeide for sig selv. Men jeg er ganske vist i Tvivl om, hvorvidt den ærede Minister har Ret, naar han tror, at det praktisk vil have Noget som helst at betyde, at de skulde gaae ind i dette Forsikringsinstitut, der er i Færd med at stiftes. Hvis det var saa, at man kunde regne paa, at Goll, der havde Interesse i at blive forsikrede, selv gif ind i Institutet, behøvede vi ikke denne Lov, og det Samme